

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmma Totivs Theologiae S. Thomae Aqvinatis, Doctoris Angelici Ordinis Prædicatorum

Svpplementvm Tertiæ Partis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Romae, 1619

Vtrum consanguinitas de iure naturali impediat matrimonium? 3

urn:nbn:de:hbz:466:1-38817

sona, vnus est tibi magis consanguineus, quam alius, considerando primam quantitatem consanguinitatis: sicut pater & frater attinent alicui in primo gradu consanguinitatis, quia ex neutra parte incidit aliqua persona media. Sed tamen intensiue loquendo, magis attinet alicui personæ pater suus, quam frater: quia frater non attinet ei, nisi in quantum est ex eodem patre: & ided quanto aliquis est propinquior communi principio, a quo consanguinitas descendit, tanto est magis consanguineus, quamuis non sit in propinquiori gradu: & secundum hoc propatruus est magis consanguineus alicui, quam pronepos eius, quantum sint in eodem gradu.

Ad sextum dicendum, quod quamuis pater & patruus sint in eodem gradu respectu radice consanguinitatis, quia vterque distat vno gradu ab auo: tamen respectu eius cuius consanguinitas queritur, non sunt in eodem gradu: quia pater est in primo gradu, patruus autem non potest esse propinquior, quam in secundo, in quo est auus.

Ad septimum dicendum, quod semper duæ personæ in æquali numero graduum distant à se inuicem, quamuis quandoque non æquali numero graduum distant à communi principio, vt ex dictis patet.

*in corp. art.

ARTIC. III.

Verum consanguinitas de iure naturali impedit matrimonium?

218

AD tertium sic proceditur. Videtur, quod consanguinitas de iure naturali non impedit matrimonium. Nulla enim mulier potest esse propinquior viro, quam Eua fuit Adæ, de qua dixit Gen. 2. Hoc nunc os ex ossibus meis, & caro de carne mea. Sed Eua fuit matrimonio coniuncta Adæ. Ergo consanguinitas nulla, quantum est de lege nature, matrimonium impedit.

¶ 2. Fraterea, Lex naturalis eadem est apud omnes. Sed apud barbaras nationes nulla persona coniuncta consanguinitate, à matrimonio excluditur.

Ergo consanguinitas, quantum est de lege naturæ, matrimonium non impedit.

¶ 3 Præterea, Ius naturale est quod natura omnia animalia docuit, ut dicitur in principio dige-
lorum ¶. Sed animalia bruta etiam cum matre
consueant. Ergo non est de lege naturæ, quod aliqua
persona à matrimonio propter consanguinitatem
impellatur.

† l. r. §.
ius natu-
rale, ff. de
iustis. &
iure.

¶ 4 Præterea, Nihil impedit matrimonium, quod non contrariatur alicui bono matrimonij. Sed consanguinitas non contrariatur alicui bono matrimonij. Ergo non impedit ipsum.

¶ 5 Præterea, Eorum quæ sunt magis propinqua, similia, melior & firmior est coniunctio. Sed matrimonium quædam coniunctio est. Cum ergo consanguinitas sit propinquitas quædam, matrimonium non impedit, sed magis ¶ vnit.

SED contra, Illud quod impedit bonum prolis, etiam matrimonium impedit, secundum legem naturæ. Sed consanguinitas impedit bonum prolis: quia licet ex verbis Greg. ¶ habetur, experimento dicimus, ex tali coniugio sobolem non posse succedere. Ergo consanguinitas secundum legem naturæ matrimonium impedit.

† Al. in-
uat
*Mag. li.
4. senten.
dist. 44.
§. C. in
med.

¶ Præterea, Illud quod habet natura humana in sua sui conditione, est de lege naturæ. Sed à prima conditione hoc habuit humana natura, quod pater mater à matrimonio excluderetur, quod patet per hoc quod dicitur Gen. 2. Propter hoc relinquet homo patrem & matrem: quod non potest intelligi quantum ad cohabitationem; & sic oportet, quod intelligatur quantum ad matrimonij coniunctionem. Ergo consanguinitas impedit matrimonium secundum legem naturæ.

† Greg. in
fi. sui Re-
gist. ad in-
terrog. 10
August.
Angl. e-
pisc. c. 6.

RESPONDEO dicendum, quod in matrimonio quid contra legem naturæ esse dicitur, per quod matrimonium redditur incompetens respectu finis, quem est ordinatum. Finis autem matrimonij per se primo est bonum prolis, quod quidem per aliud Supplementum.

G g quam

* Al. con-
cipere :

quam consanguinitatem, scilicet inter patrem & filiam, vel filium & matrem impeditur : non quidem vt totaliter tollatur; quia filia ex semine patris potest prolem * suscipere, & simul cum patre nutrire & instruere, in quibus bonum prolis consistit; sed vt non conuenienti modo fiat. Inordinatum enim est quod filia patri per matrimonium iungatur in sociam, causa generandæ prolis & educandæ; quam oportet per omnia patri esse subiectam, velut ex eo procedentem. Et ideo de lege naturali est vt pater & mater à matrimonio repellantur, & magis etiam mater quam pater : quia magis reuerentiæ quæ debetur parentibus, derogatur, si filius matrem, quàm si pater filiam ducat in vxorem: cum vxor viro aequaliter debeat esse subiecta. Sed finis matrimonij secundarius per se est concupiscentiæ repressio, qui alias deperiret, si quilibet consanguinea posset in matrimonium duci: quia magnus concupiscentiæ aditus praberetur, nisi inter illas personas, quas oportet in eadem domo conuersari, esset carnalis copula interdicta. Et ideo lex diuina non solum patrem & matrem excludit à matrimonio, sed etiã alias coniunctas personas, quas oportet simul conuersari, & quæ debent inuicem alterius alterius pudicitiam custodire. Et hanc causam assignat diuina lex dicens, * Ne reueles turpitudinem tuam, vel talis, quia turpitudinis tua est. Sed per accidens finis matrimonij est confederatio hominum & amicitia multiplicatio, dum homo ad consanguinitatem vxoris sicut ad suos se habet: & ideo huic multiplicationi amicitia præiudicium fieret, si aliquis sanguine coniunctam vxorem duceret: quia ex hoc noua amicitia per matrimonium nulla accresceret: & ideo secundum leges humanas & statuta ecclesie, plures consanguinitatis gradus sunt à matrimonio separati. Sic ergo ex dictis * patet, quod consanguinitas quantum ad aliquas personas impedit matrimonium de iure naturali; quantum ad aliquas, de iure diuino; & quantum ad aliquas, de iure per homines instituto.

habetur
Leust. 18

* in præ-
fenti cor.

Ad primum ergo dicendum, quòd Eua quamuis ex Adam prodijt, non tamen fuit filia Adæ, quia non prodijt ex eo per modum illum, quo vir natus est generare sibi simile in specie; sed operatione diuina, qua ita potuisset ex costa Adæ fieri vnus equus, sicut dicitur est Eua. Et ideo non est tanta naturalis conuenientia Eux ad Adam, sicut filix ad patrem; nec Adam est naturale principium Eux, sicut pater filij.

Ad secundum dicendum, quòd non procedit ex parte naturali, quòd aliqui barbari parentibus carnaliter commisceantur, sed ex concupiscentiæ ardore, quæ contra naturam in eis offuscavit.

Ad tertium dicendum, quòd coniunctio maris & femine dicitur esse de iure naturali: quia natura hoc animalia docuit: sed hanc coniunctionem diuersa animalia diuersimode docuit, secundum diuersas eorum conditiones. Commissio autem carnalis ad parentes derogat reuerentiæ quæ eis debetur. Sicut enim parentibus indidit natura sollicitudinem filijs providentia, ita indidit filijs reuerentiam ad parentes. Nulli generi animalium indidit sollicitudinem filiorum, aut reuerentiam parentum in omne tempus, nisi homini: alijs autem animalibus plus & minus, secundum quod magis vel minus necessarii sunt vel filijs, vel parentibus, vel parentes filijs. Vnde etiam in quibusdam animalibus abhorret filius cognoscere matrem carnaliter, quamdiu manet apud ipsum cognitio matris, & reuerentia quædam ad ipsam, vt recitat Philosophus in 8. de Animalibus, de camelo & equo. *li. 9. hist. anima. c. 47.*

li. 9. hist. anima. c. 47.

In corp. artic.

Gg 2 cur

Art. 1. cur in hominibus, vt dictum * est. Et ideo non est
huius q. similis ratio.
ad 5. Ad quartum dicendum, quòd iam patet ex dictis
In corp. quomodo consanguinitas coniugum, bono matrimo-
huius ar nij contrarietur: vnde ratio procedit ex fallis.
sic. Ad quintum dicendum, quòd non est inconueniens
 duarum vnionum vnã ab altera impediri: sicut
 vbi est identitas, non est similitudo. Et similiter con-
 sanguinitatis vinculum potest impedire matrimonij
 coniunctionem.

ARTIC. I V.

219
Cap. non
debet.
de cõsan-
gu. & af
fin. c. 1 et
seq. 35. q.
5.

Vtrum consanguinitatis gradus matrimonium impedi-
entes potuerint taxari ab Ecclesia.

AD quartum sic proceditur. Videtur quòd con-
 sanguinitatis gradus matrimonium impedi-
 entes non potuerint taxari ab Ecclesia vsque ad quar-
 tum gradum. Quia Mat. 19. dicitur, Quod Deus con-
 iunxit, homo non separet. Sed illos qui coniunguntur
 intra quartum consanguinitatis gradum, Deus
 coniunxit; non enim diuina lege eorum coniunctio
 prohibetur. Ergo nec debet humano statuto separari.
 ¶ 2 Præterea, Matrimonium est sacramentum,
 sicut & baptismus. Sed non posset ex statuto Eccle-
 siæ fieri, quòd ille qui ad baptismum accedit, non ac-
 cipere characterem baptismalem, si ex iure diuino
 eius capax sit. Ergo nec Ecclesiæ statutum facere
 potest, quòd matrimonium non sit inter illos, qui
 per ius diuinum matrimonialiter coniungi non pro-
 hibentur.

¶ 3 Præterea, Ius positium non potest ex quo
 sunt naturalia, remouere vel ampliare. Sed cõsangu-
 nitas est naturale vinculum, quòd quantum est de se
 natum est matrimonij impedire. Ergo Ecclesiæ non
 potest aliquo statuto facere, quòd alicui possint ma-
 trimonialiter coniungi vel non coniungi: sicut non
 potest facere, quòd sint consanguinei, vel non con-
 sanguinei.

¶ 4 Præ-